

TIEN VARRELTA.

Annie Besant. Tiedusteltiin äskettäin, voisiko Teosofisen Seuran presidentti tulevana syksynä käydä Skandinavian maissa ja Suomessa luentomatalla. Mrs. Besant on nyt vastannut, että hän jo elokuussa palaa Intiaan, mutta että hän ensi kesänä (1913) europalaisen kongressin yhteydessä koettaa tehdä kiertomatkan pohjoismaissa.

Europalainen kongressi. Ensi kansainvälisen teosofisen liiton kokous pidetään Tukholmassa kesäkuun 15-18 p:nä 1913.

Ylisihteerit. Amerikan T. S:n ylisihteeri toht. Weller von Hook kirjottaa meille, että hän yksityisten toimiensa takia on pakotettu eroamaan ylisihteerin virastaan ja että hänen seuraajansa on Mr. Albert P. Warrington, 322 Wilton Place, Los Angeles, California.

Valkoisen lootuskukan päivä. Toukokuun 8 p:nä ovat T. S:n looshit ympäri maailmaa viettäneet ylimääräisen kokouksen H. P. B:n y. m. vainajien muistoksi. Venäjän ylisihteeriltä saapui „päämajaan“ seuraava sähkösanoma: „Félicitons jour lotus blanc. Salut fraternel.“ (Vietämme valk. loot.-kukan päivää. Veljellinen tervehdys).

Venäläinen vierailu. Neiti Anna Kamensky, Venäjän T. S:n ylisihteeri, ja rouva Aleksandra Unkovsky, selvänäkijä-säveltäjä, vierailivat Helsingissä t. k. 4 ja 5 p:nä. Lauantaina kävivät „päämajassa“ Oulunkylässä ja pitivät illalla kokouksen jäsenille Bulevardin 7:ssä; sunnuntaina oli julkinen esitys Ylioppilastalolla. Molemmat kokoukset onnistuivat erinomaisen hyvin. Ilahduttava oli nähdä kuinka lukuisasti suomalaisia teosofejä oli läsnä kumpaisessakin tilaisuudessa. Lauantaina ylisihteeri tulkitsi vieraiden puheita, mutta sunnuntaina ei tulkittu. Sekä neiti Kamensky arvokkaalla ja vakavalla, vaikka samalla vaatimattomalla esiintymisellään, että iloinen ja herttainen rouva Unkovsky tuttavallisella tavallaan voittivat läsnäolevien täydellisen myötätunnon. Neiti K:n sunnuntainen esitelmä lasten kasvatuksesta oli valistuneinta ja parhainta mitä sillä alalla saattaa kuulla, – sen vakuuttivat syrjäisetkin. Hän puhui erikseen ruumiin, älyn, tunteen ja hengen kasvatuksesta. Nykyaikainen järjestelmä valvoo sangen hyvin ruumiin kasvatusta, mutta voisi mennä paljon pitemmälle: koulut esim. voisivat olla maaseudulla ja opetus tapahtua paljon enemmän taivasalla. Älyn kasvatuksessa pitäisi enemmän pitää silmällä omaperäisen ja luovan ajatuskyvyn herättämisestä kuin muistin täyttämistä kaikenlaisilla tosiseikoilla, nimillä ja luvuilla. Tunteen ja mielikuvituksen kasvattamista laiminlyödään miltei kokonaan; siinä tarvittaisiin apuna todellista taidetta ja todellisia taiteilijoita. Hengen kasvatusta on niinkään huonosti edustettuna hengettömillä ja muun opetuksen kanssa ristiriitaisilla uskontotunneilla, vaikka koko koulun henki pitäisi olla todellisella tavalla uskonnollinen. Ei lasta voi jättää ilman uskontoa, mutta hänelle on opetettava totuus hengen elämästä ja sen laeista. Lapsi hyvin ymmärtää semmoisia henkisen elämän perustotuksia kuin Jumalan kaikkiallisen läsnäolon, ihmisten veljeyden, kehityksen lain, polaritetin lain (s. o. että ihmisessä on jumala ja eläin, joista jommankumman täytyy päästä voitolle) y. m. Rouva Unkovsky teki puolestaan selkoa siitä taiteellisesta tavasta, millä hän lapsia kasvattaa. Voi sanoa, että hän samalla kertaa opettaa heitä näkemään värejä ja kuulemaan ääniä – laulamaan, soittamaan, säveltämään, maalaamaan ja sanoilla tulkitsemaan musiikkia. Hänelle itselleen on ääni ja väri ja luku ollut yksi ainoa käsite lapsesta saakka. Nyt hän on muodostanut kokonaisen järjestelmän, jonka mukaan määrätty ääni vastaa määrättyä väriä (spektrumi skaalaa). Hän on etevä taiteilija ja näytteli koko joukon maalaamiaan sekä tietopuolisia, mittausopillisia, monivärisiä kuvia että maisemia, eläinkuvia y. m. Kaikki kuvat olivat määrättyillä luonnollisilla väreillä maalatut ja jokaiselle oli rouva U. säveltänyt musiikin, joka tarkoin noudatti kuvan värejä. Säveltäjätär soitti sävellyksiään pianolla ja lauloi eli hyräili

melodiojaan asianomaisilla sanoilla, jotka kertoivat kuvan sisällyksen, ja ihmeellisen kaunista oli kaikki. Luuli todella kuulevansa lintujen viserryksen, kun hän soitti pienen „lintuvalssin“, jonka hän eräänä kuulakkana aamuna „oli metsässä kuullut“. Oli kerrassaan suloista tutustua niin läpeensä taiteelliseen, runolliseen ja optimistiseen ihmiseen. Jouluksi ehkä ilmestyy häneltä kirja, jossa hän tekee selkoa metodistaan.

A. V. Peters. Vanha ystävämme, englantilainen selvänäkijä vierailee taas Suomessa. Hänen aikomuksensa oli ensin viipyä vain pari päivää Helsingissä, mutta hän muutti kohta suunnitelmansa ja päätti lähteä vasta toukokuun lopulla Tanskaan. 5 ja 12 p:nä oli julkinen kokous Olympiassa ja luultavasti on vielä 26 p:nä. Ruotsalainen istunto oli 11 p:nä ja yksityisiä istuntoja on pidetty useampia. Mr. Petersin selvänäköinen kyky näkyy yhä kehittyneen ja varmistuneen.

Lahjoja teosofiselle liikkeelle. Kirjojen tiliin: A. T. 10: –. „Maakassalle“: Otava I 38: –. Satunnainen tulo 2: 35.

Enemmän varoja Teosofiselle Seuralle. Vuosikokouksessa huhtik. 8 p:nä perustettiin „Taloudellinen Kannatusyhdistys“ T. S:lle ja asetettiin komitea sääntöjä laatimaan. Komitea on nyt lopettanut työnsä, laatinut 10 ytimekästä pykälää ja lähettänyt ympäri painetun kiertokirjeen ja säännöt. Varmasti tämä uusi yritys tulee menestymään ja kantamaan runsaita hedelmiä.

Valkoisen lootuskukan päivänä, toukok. 8:ntena pani Kalevalalooshi toimeen pienen muistohetken suuren sanansaattajan H. P. Blavatskyn muistolle. Veikko Palomaa puhui teosofisesta liikkeestä ja H. P. B:n asemasta siihen, ja terotti hän erikoisesti sitä seikkaa, kuinka itse teosofialla ja H. P. B:n persoonallisuudella ei ole mitään yhteyttä keskenään. Teosofia on ollut olemassa läpi aikakausien – H. P. B. on myöskin ollut vaikka ei tosin sillä nimellä. Nyt hänet taasen kerran oli määrätty tuomaan länsimaille Vanhain Viisautta ja hän täytti tehtävänsä kestäen miehuudella kärsimykset ja vaikeudet. Me rakastamme häntä ja me kunnioitamme häntä, sillä hän oli meitä kaikkia suurempi. – Rouva Pihlajamäki luki egyptiläisen tarinan „Sykomorin alla“ ja sitä seurasi laulua ja runo. Lopuksi vielä luki vielä rva Pihlajamäki erään kohdan Hiljaisuuden Äänestä, noudattaen siten H. P. B:n eläessään lausumaa toivomusta.

–0.